

חור ברשת

רדלר הודח

זה נורא יפה מצידו של רודר לויאן, יושב ראש בית"ר תל-אביב, שהודיע לעיתונות כולה כי מאמן בית"ר תל אביב, אריה רדלר, התפטר מן הקבוצה. כי האמת, כפי שסיפרו לנו במיני רשם, היא שלויאן פשוט הדיח את רדלר. היחסים בין השניים מתוחים כבר כמה שבועות, וההפסדים האחרונים של בית"ר תל-אביב לא הוסיפו לרדלר הוותיק מניית אצל לויאן. לויאן ורדלר הסכימו ביניהם, כמו שני ג'נטלמנים, כי רדלר יודיע שהוא מתפטר, ולויאן ינסה כאילו לשכנעו לחזור. רדלר יעמוד על שלו — ולויאן יקבל את הדין.

למעשה, אומרים במיגרשים, כולם מבנים שרדלר הודח. הראיה הטובה היא שהוא ימשיך לקבל את כל משכורותיו, עד סוף העונה.

בבית"ר תל-אביב קיבל לא מזמן היושבי ראש קריאה מעסקני חרות ביי

המאמן תמיד אשם

בחיפה אומרים, שרק סיבה אחת מונעת התפטרות של רוגז בין שחקני מכבי חיפה לבין המאמן, שלמה שרף. במיגרשים אומרים שהסיבה היא, שה שחקנים יודעים שנשארו להם רק עוד 16 מחזורים לסכול את שרף. היחסים בין השחקנים והמאמן גרר

מזאמן שרף התמוצץ הבלון

עים, מה שמלמד ככל הנראה שבמנה טאליות הישראלית אסור למאמן להי שאר בקבוצה כל-כך הרבה זמן. שרף נמצא בחיפה כבר ארבע שנים.

כל עוד מכבי חיפה ניצחה, הכל היה בסדר. לא יצאו החוצה סיפורים, ומעל פני השטח נראה היה שבין השחקנים למאמן שוררת אידיליה.

העונה התפוצץ הבלון. מכבי חיפה של העונה היא לא מכבי חיפה של לפני שנתיים, שלוש וארבע. ההפסדים מביאים כעיקבותיהם בעיות. השחקנים מתחילים להשמץ, ותמיד, בכל קבוצה בארץ, האשם הראשון — ובדרך-כלל גם האחרון — הוא המאמן. לפיכך נגזר על שרף שזו כנראה תהיה העונה האחרונה שלו בקבוצת הירוקים החיפאית.

שחקן נוימן מאיפה בא הכסף

רושלים. הסבירו לו, ללויאן, כי דני נוימן בהחלט יכול למלא בהצלחה את תפקידו של רדלר. לויאן, שיוודע מאי פה מגיע הכסף ומי המחליט באגודת בית"ר, הסכים ככל הנראה לנסות את נוימן.

אמונות טפלות

למה מאמן בית"ר ירושלים, דרור קשטן, שותק? בירושלים אומרים שזה מפני שהוא מאמין מושבע בעיון הרע ובאמונות טפלות. לנו זה נראה קצת פרימיטיבי, ובעיקר שבית"ר ירושלים מוליכה בטבלת הליגה בפור גדול, של 9 נקודות

אבל בירושלים אמונות טפלות זה דבר מקובל ונפוץ. כולם שם מאמינים בעינא הבישא ועושים הכל כדי לגרש את השדים הרעים. למשל: זורקים מלח וחול ליד שערי הקבוצה, כדי שכדור היריב לא יכנס לתוכו. למשל: שמים מטבע על המשקוף. למשל: נכנסים למיגרש ברגליימין בלבד. חוץ מזה, גם מעיפים יונים במיגרש, יונה אחת שחורה, לקבוצה היריבה, ושתי יונים לבנות. לבית"ר.

שחקני בית"ר אינם מתגלחים לפני מישחק, ויש ביניהם גם כאלה שלא מסתפרים עונה שלמה.

יש שחקנים הקושרים את נעליהם פורט שלהם רק בתוך המיגרש. יש כאלה הגורבים גרביים בשני צבעים. יש העונדים קמיע מתחת לחולצה. יש אוהדים השוכרים בלוקיקרח לפני כל מישחק, ויש גם כאלה המסי תובכים כשבכיסם סוכר ואורז. הכל בשביל המזל, והכל כדי שי בית"ר ירושלים תנצח.

דגל אסור באולם בבריסל אסרו השוטרים להניף דגלים וכו'. זות. האוהדים הישראלים לא כיבדו את ההחלטה הבלגית. למרות האיסור, הרימו הישראלים את הדגלים גבוה. בעיקר במישחק השני, הוא מישחק הנצחון. כל פעם שישראל הניף דגל היו קופצים עליו כמה שוטרים ומורידים את הגאווה הלאומית. האמיצים לא נרתעו: הם המשיכו להרים את הדגל ולשאוג לנצחון המכבים.

קאוויאר וקג"ב

כשהישראלים יוצאים לרומניה, הם לוקחים מסטיקים, גרביניילון וגם ג"י נסים. תמורתם הם קונים בשוק השחור דליקטת חררה, ולפעמים גם כלי-ברזל. הסובייטים למדו את כללי המישחק של החברה המערבית הקפיטליסטית. הם הביאו לבלגיה הרבה קאוויאר, מדי יום היו השחקנים ואנשי המישחק הרוסי יוצאים מן המלון, כשבתיקיהם הקופסות עם ביצי הדגים. המסלול היה קבוע: קודם כל הם הלכו לחנויות דליקטטים, משם היו יוצאים כשבכ"י סידה מזומנים, אחר-כך פונים מייד לחנויות המוכרות מכשירי-חשמל, ומשם בחזרה למלון.

מדי יום היו נראים שחקני ז'אל-גיריס קובנה כשיריהם עמוסות לעייפה: מה מכשירי-ידאו, טייפים ומקלטי טלוויזיה צבעוניים. גם מלוויהם מהי קג"ב לא טמנו ידם בפחיתות הקאוויאר. הנבחרת הליטאית ז'אלגיריס קובנה ומכבי תל-אביב שוכנו באותו המלון בבריסל. הסובייטים קיבלו את הקומה החמישית, הישראלים את הקומה השנייה. שומרי-השם ושאין-חרש הקיפירו שלא להניח לצלמים ועיתונאים לעלות לקומה הסובייטית.

כשהיתה נפתחת דלת-המעלית, עמד רו שומרי הליטאים בפיתה. הם עקבו אחר היוצאים, צלמים ועיתונאים, שניסו את מולם, היו ברדריכלל נהרפים חזרה לתא הקטן. השומרים גם הואילו ללחוץ עברם על הכפתור: תמיד למי טה, לכיוון הלוכי, רחוק מהסובייטים.

קיינוץ גליות

בבריסל

נערה שלבשה ח"ח דגל כחולצה. כי תחבולה נגד האיסור להניף דגלים.

גם הפעם הם הגיעו מכל העולם. אוהדיה המושבעים של מכבי תל-אביב אינם נוטים את הקבוצה. מארצות-הברית, מבלגיה, מהולנד, מגרמניה וכמובן — מישראל. כולם היו שם. בעלי דוכנים בשוק-הברזל, נהגי "אגד", עורכי-דין, תלמידי-הסוואה באירופה והרבה אוהדים, המוכנים כל שנה לצאת למסע בעיקבות מכבי. הם תמיד באים מוכנים. מצוידים בדגלים, ברעשנים, ובהרבה אהבה לקבוצה. המישחק השני שבו ניצחה מכבי תל-אביב החזיר למושבעים האלה את הגאווה ואת הרצון להמשיך במסעות בעיקבות המכבים. המסעות העליונים סביב העולם, שהפכו כבר למסורת ישראלית, ללא הברל השתייכות לאגודת ספורט.

"אגד" רמלה פרץ מימון, ישראל פרגון, שמוליק מרנדה, יששכר יואל ויחזקאל יעקב, חברי אגד, החליטו לצאת לבריסל לחופשה שנתית. הנהגים נראים כאן יושבים כשלכולם סוודרים זהים. החופשה השני תית הסתיימה בטוב: בנצחונה של מכבי תל-אביב.